

lære Navn Sultekur ikke er ganske uberettiget. Udvalget har ment, at Anvendelsen af den Art. Straffe er utilbørlig. Vi vide jo meget vel, at der som Lemmer paa saadanne Arbejdsanstalter ofte indsættes Folk, som det er nødvendigt at tage paa med lidt haarde Hænder. Folk, der ere arbejdssly, Folk, der ere forsaldne og daarlige Subjekter i mange Maader; og dem kan man ikke altid tage saa blidt paa. Men ogsaa her bør der gøres en vis Humanitet gældende; og denne Humanitet synes mig ikke at være saa ganske lidt forsømt ved Anvendelsen af Tvangs- og Straffemidler som dette. Vel kan den kun idømmes af Politimesteren paa vedkommende Sted, men Politimesteren maa jo dømme efter Anstaltens Regulativ, og det ses ogsaa, at han har ikendt denne Straf i stort Omfang; i mange Tilfælde forekommer det os — og særligt naar den anvendes over for saa gamle Folk som denne 63 aarige Mand, Knoblauch — at den er ganske utilbørlig. Vand- og Brødstraffen kan jo ikke anvendes over for Folk, som ere over 60 Aar; og Lemmerne paa Arbejdsanstalter skulde ikke være stillede værre end Fangerne paa Vand og Brød. Vi have altsaa ønsket at tage denne Sag op; og naar De saa ville spørge, hvilket praktisk Udbytte vi have tænkt os at kunne faa ud deraf, er det navnlig det, at vi vilde se at faa Sikkerhed for, at der for det første ikke approberes Reglementer for Arbejdsanstalter andre Steder i Landet, hvorefter der kan anvendes Straffe- og Tvangsmidler som dette, og dernæst at Regeringen vil sørge for, saa snart som muligt, at faa denne Bestemmelse i Reglementet for Korsør Arbejdsanstalt udsløttet, saa at den saakaldte Sultekur ikke mere kan anvendes paa den Maade som hidtil. Den ærede Minister har givet os beroligende Erklæringer i saa Henseende i Udvalget, jeg haaber, at han vil gentage dem her i Tinget, og dermed vil Formålet for dette Samraad være naaet.

Jeg skal nu gaa til det sidste Punkt, jeg her har at omtale, det Vædringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Ribe (Buxf) uden for Udvalgets Liste under Nr. 7 om en ny § 29. Jeg skal af let forstaaelige Grunde ikke indlade mig paa Sagens Realitet, jeg tror, at det er ganske tilstrækkeligt kort at recapitulere Sagens Historie. Der blev i dette Ting indbragt et Forslag om Bidrag af Statskassen til Amtrepartitionsfonden, og det blev henvist til Finansudvalget. Finansudvalget har behandlet Sagen, der har vist sig forfælske afvigende Meninger, men disse Meninger have efterhaanden udformet sig i Vædringsforslag, der er valgt

Ordfører, der er affattet en foreløbig Betænkning, og i denne findes der to Hæft af Vædringsforslag. Det ene af Vædringsforslagene, det, der her staar opført som det ærede Medlems subsidiære Forslag, er stillet af et Flertal i Udvalget, det andet er med en ikke væsentlig Vædring omtrent ens betydende med et Forslag, det er stillet af et enkelt Medlem af Udvalget. Saa vidt var man altsaa kommen, disse Vædringsforslag vare affattede, den foreløbige Betænkning er tilstillet de paagældende Ministre, Indenrigsministeren og Finansministeren, Samraadet er begært og skal finde Sted i Morgen. Antagelig vil Udvalgets Betænkning foreligge for Tinget umiddelbart efter, at Finanslovens 3dje Behandling er sluttet. Den Fremgangsmaade, som det ærede Medlem har brugt, er den, at han uden nogen som helst Forhandling med sine Kolleger i Udvalget, uden at lade os vide det mindste derom, har taget et Forslag, der er stillet af et Flertal i Udvalget, fremgaaet ved et Kompromis mellem oprindelig forfælske Anstuelser, som saaledes efterhaanden have mødt hinanden deri, og har stillet det op som sit eget. Dernæst har han taget det andet Forslag, der er stillet af et enkelt Medlem, har omformet det noget og har ligeledes stillet det op. Det vil sige, det ærede Medlem har paa egen Haand grebet ind i Udvalgsbehandlingen, uden nogen som helst Samraad med sine Kolleger har han taget Forslag, der slet ikke tilhørte ham — det gælder i hvert Fald bestemt det subsidiære Forslag, som kun er en Gentagelse af et Flertalsforslag, hvor det ærede Medlem ikke en Gang selv hørte til Flertallet — og har stillet det op som sit eget. Jeg tror at maatte sige, at denne Fremgangsmaade er heldigvis ganske uhørt i den danske Rigsdags Historie. Jeg mindes ikke at have set noget Eksempel derpaa, men min Rigsdagsvirksomhed er jo kun ret kort, men jeg har spurgt ældre Medlemmer, om de mindedes noget lignende, og jeg har faaet samme Svar af alle, at det er første Gang, noget slikt er forsøgt. Jeg tror, at ærede Medlemmer ville indrømme, at det er ganske heldigt, at det er første Gang. Hvis andre Medlemmer af dette Ting i deres Virksomhed som Udvalgsmedlemmer vilde benytte sig af den Fremgangsmaade, at tilvende sig — for at bruge et meget mildt Udtryk — Forslag, der ere stillede af andre Medlemmer under Behandlingen i Udvalget, og saa stille dem op paa en helt anden Lov, uden at sige et Ord derom til Udvalgets andre Medlemmer, saa vilde det være fuldkommen umuligt at føre nogen som helst